

[Kristen Østergaard]

hvad vi finder frem til, og hvilke problemer vi får forklaret og belyst i udvalget.

Den samme tilslutning, som jeg her giver til naturfredningslovens hovedpunkter, gælder også uden særlige bemærkninger lovforslag nr. L 131, der omfatter nødvendige konsekvensændringer i andre love, hvis naturfredningslovsforslaget vedtages efter de foreslåede retningslinjer.

Keld Andersen (KF):

En af de væsentligste ændringer i det forslag til lov om ændring af lov om naturfredning, som miljøministeren her har fremsat til behandling, er forslaget om at ophæve fredningsplanudvalgene og overføre hovedparten af deres opgaver til amtsrådene.

Ifølge de bemærkninger, som ledsager forslaget, er denne ændring foreslået ud fra ønsket om en forenkling af administrationen gennem samordning af fredningsplanlægningen med den regionale planlægning.

Det konservative folkeparti har tidligere givet udtryk for lignende tanker på dette område, og vi er derfor enige med ministeren i hensigten med denne del af lovforslaget, men vi har vore meget stærke tvivl, for så vidt angår mulighederne herfor gennem de ændringer, ministeren foreslår. Det er imidlertid noget, vi vil vende tilbage til under udvalgsarbejdet.

Det må sikres ved en arbejdsdeling mellem regionale og centrale fredningsmyndigheder, at varetagelsen af fredningsinteresser som helhed ikke svækkes, fremgår det af ministerens bemærkninger. Igen er jeg ganske enig i målet, men såfremt vi ikke i lovtæksten sikrer primærkommunerne repræsentation i såvel selve fredningsplanlægningen som i den efterfølgende administration af fredningsplanerne, mener jeg ikke, vi opnår det her tilsigtede. Tværtimod bliver der uden primærkommunernes repræsentation efter min opfattelse netop tale om en svækkelse i varetagelsen af fredningsinteresserne, men også det må vi drøfte nærmere i udvalget.

Jeg kunne i øvrigt ønske, at det af lovtæksten klart fremgik, at denne lov skal administreres under hensyn til en samfundsmæssig helhedsvurdering, som det bl. a. gælder for miljøbeskyttelsesloven. I den forbindelse vil jeg gerne spørge ministeren – og jeg forventer ikke nødvendigvis svaret i dag, men gerne

under udvalgsarbejdet – om ministeren vil fastholde sin formulering af § 11 i loven, der taler om forbud over for erhvervsvirksomhederne. Som teksten er formuleret, må en virksomhed, over for hvem denne paragraf tages i anvendelse, ophøre med sin produktion, så længe en fredningssag varer, og det kan som bekendt ofte tage meget lang tid.

Ifølge § 19, stk. 3, kan der til en virksomhed efter ansøgning ydes en godtgørelse som følge af det tab, den lider, dersom fredningssagen opgives. Denne formulering vil jeg foreslå strammet, således at det af lovtæksten klart kommer til at fremgå, at der ikke kan, men skal ydes erstatning i sådanne tilfælde. I modsat fald kan enhver, der af den ene eller af den anden grund ønsker at genere en virksomhed – og det synes jo desværre at blive stadig mere populært i visse samfundskredse – blot anlægge en fredningssag og dermed fjerne grundlaget for virksomhedens videre eksistens, såfremt der ikke ydes godtgørelse for eventuelt tab.

I de administrative og økonomiske bemærkninger til lovforslaget siger ministeren, at det indebærer statslige besparelser, og noget sådant har vi i det konservative folkeparti afgjort sympati for. Jeg vil derfor gerne bede ministeren oplyse, af hvilken størrelsesorden disse besparelser er.

Vi vil gerne medvirke til en beskyttelse og sikring af landets naturværdier samt rekreative områder, og det er min opfattelse, at lovforslaget på en lang række områder imødekommer sådanne intentioner.

Jeg skal derfor tilsige en objektiv og saglig udvalgsbehandling fra det konservative folkepartis side, og jeg mener, at lovforslaget har behov for en endog meget grundig udvalgsbehandling. Jeg kan dog allerede nu oplyse ministeren om, at vi har mange spørgsmål at stille til belysning af dette meget vigtige og meget omfattende lovforslag.

På en række områder er der tale om ændringer i forhold til den nugældende lov, men det overrasker mig, at netop miljøministeren, der som bekendt også har andre områder under sin ressort, fremsætter dette forslag uden en ændring af § 57, der fastsætter bestemmelser om anbringelse af reklamer i fri luft.

Det kan næppe være ministeren ubekendt, at netop denne paragraf har givet anledning til mange problemer bl. a. for sejlspporten,